

Heimwee

Als spullen heimwee konden hebben,
zou een bril dan kunnen rouwen?
Zou een ring ernaar verlangen
om opnieuw te trouwen?

Zou een kopje steeds rond theetijd
luisteren of de ketel fluit?
Zou een hemd, allang een poetsdoek,
nog hunkeren naar mensenhuid?

Zou een matras zich ledig voelen
als er niemand op hem ligt?
Zou een typemachine nog hopen
op een nieuw gedicht?

uit *Alle wensen van de wereld*

Rian Visser

Uitgeverij Leopold (2021)

Klein verdriet

Verdriet komt net als regen.

Als een storm

met windkracht negen.

Dan weer mee

dan weer tegen.

Striemen in vlagen

dwars door vel en been.

Dan weer omgeslagen

naar zachte nevel

zo klein

bijna

fijn.

uit *Magneetje*

Milja Praagman

Uitgeverij Leopold (2021)

Sneeuw

Als de angst me overvalt,
zou ik deze als sneeuw
bij elkaar willen veggen,
er een bal van kneden
en die zo ver mogelijk weggoien.

Of zou ik hem als sneeuwpop
voor het raam willen zetten
om er van een afstand
naar te kijken.

Maar de angst plakt als sneeuw
onder mijn schoenen,
ik neem het mee naar binnen,
waar het smelt en ik er
op mijn sokken doorheen loop.

Angst is als een lawine.
Als ik 's nachts naar de hemel tuur,
daalt hij in duizenden vlokjes op me neer
en raak ik erdoor overweldigd.

Toch durf ik er soms
zomaar in te gaan liggen,
mijn armen te spreiden
en een sneeuwengel te maken.

uit *Alle wensen van de wereld*

Rian Visser

Uitgeverij Leopold (2021)

Voor altijd in de lentemaand

Voor R.

Je leerde nog de klinken bedienen
met je elleboog. Je klinkers dansten
zonnig in het rond. Bij elke high five
sprankelde je lach als een zusje
van de lentezon. Wisten wij veel.

Dat een grote beer jou misschien
doodgeknuffeld heeft. Misschien
kneep iemand warmte in je hand.
Of proestte jou een handkusje toe.
En blies je zo omver als bloesem,
de verste, onbereikbaarste verte in.

De lente blijft niet in haar kot.
Het gras, de bloemen, de bomen
laten zich niet opsluiten. In die
geuren en kleuren woon jij nu,
daar fonkel je in ons.

Voor altijd hand in hand
met je zusjes en broertjes

op berenjacht.

uit *Waarom het nooit bananen regent*

Daniël Billiet

Uitgeverij De Eenhoorn (2020)

Wat boeken doen

Ook de stoel kan niet meer
blijven zitten.

Zo woelen woorden
zich los van de zinnen, vlammen
op in mij, binden mij
vleugels aan, zingen van de wereld
in dit boek.

Mijn lezen vreet de kamer
leeg. Nu duurt nu geen ogenblik
maar uren avonturen.

Het raam barst open
en voert mij, ontvoert mij
naar de hele wereld buiten
in mijn boek.

uit *Waarom het nooit bananen regent*

Daniël Billiet

Uitgeverij De Eenhoorn (2020)